

Шефствовамъ вѣрою: Апостоли тѣ вышереченыи писанія:

Дѣти, послѣдняѧ єсть година. И пакъ:

Егда прїиде кончина лѣтѡмъ, послѣ Бога единороднаго Сына своего.

Тыа и дрѣги нимъ подобны Ш писанія та Божественны свидѣтелства, ако ги по писмѣ то и просторѣчию разсаждавамъ, и виши ще видиме, защо кончина та настана веднаага при перво то на Спасителя нашего въ тоба міръ пришествіе: защо тога спорѣдъ дѣма та апостолова, дѣто рече: Послѣ Бога Сына своего единороднаго раждаемаго Ш жены, егда прїиде кончина лѣтѡмъ. Тога и стый апостол Іоаннъ, ѿще жива на землѣ та, писавша, оѹчеше, и дѣмаше:

Дѣти, послѣдняѧ єсть година.

И сами тѣ дни апостоли, послѣдни дни се наричати въ дѣянія та апостоли въ главѣ въ. гдѣ то стый апостол Пётръ дѣма: Се єсть реченое пророкомъ Іоилемъ: И вѣдеть въ послѣдняѧ дни [глаголетъ Гдѣ] излию Ш дѣха моегѡ на всакъ плать.

Видишъ ли послѣдни тѣ времена Ш кадѣ имати свое то начало;

Прочее кога чвешъ, или намеришъ въ писанія та заради послѣдно врѣме на сегашни тѣ лѣта, или заради послѣдняѧ година скидѣтелства, не мнѣ, да є опредѣленно нѣкое врѣме, кое то опредѣлѣка скончаніе то міра, но разумѣй такиа писанія за врѣме неопредѣлено.

Трѣбе да знаеме, защо двойно може да є разумѣніе то заради врѣме то. Дрѣго є врѣме то опредѣленно, на кое то предѣлъ а всички знаати, каквѣ то що въ всака година, всакий мѣсяцъ, всакий дѣнь, тиа са временѧ опредѣленни, защо на всички тѣ знаеме кончина та опредѣленна. Дрѣго є врѣме неопредѣленно, на кое то кончина та Тибѣдъ не знаеме. Каквѣ то кога видиме человѣка оistarѣла, дѣмаме, на тогобва старца послѣдно то є врѣме, но неопредѣленно: защо то не знаеме, кога оistarѣлъ о кончина ще воспрїиме. Така и тѣка трѣбе да разумѣеме. Ш рождество то Христово, и Ш временѧ та апостоли веднаага настана кончина та на лѣта та, и послѣдна та година, каквѣ то що дѣмати апостоли те. Но таа кончина, и послѣдно то врѣме всемъ є неопредѣленно: защо нѣговъ а предѣлъ никой не знає, тѣкъ єдинъ Богъ, спорѣдъ неложно то слово Гдѣ, дѣто дѣма:

Шдни тѣмъ и часъ никтоже вѣсть ни аггели, ниже Сынъ, тѣкъ єдинъ.

Заради послѣдняѧ та година, и за кончина та на лѣта та дѣто рѣкоха апостоли, нѣкои Ш благоразумны тѣ така оѹмствѣватъ: Есичкий о вѣка на тоба міръ, като начнеме Ш Адама, даже до сега, изобразувае съ вѣка на житїе то человѣческо. И каквѣ то человѣкъ малый міръ, гречески мікрокозмосъ има три степени: юность, мѣжество, и старость, така и великий о мірѣ [скѣтъ] гречески макрокозмосъ има си три степени, който са три закона: Первый законъ єстественный, Ш Адама даже до Мышеа, и това є юность міра. Вторый законъ